

ת"פ 65436/06/18 - מדינת ישראל נגד אליה לב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 65436-06-18 מדינת ישראל נ' לב

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד מיכל אפלבוים

המאשימה

נגד

אליה לב

ע"י עו"ד אורלי פרייזלר

הנאשם

הכרעת דין

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שבו נטען שביום 16.8.2017 גנב ארנק ובו 11,000 ₪, 6 כרטיסי חיוב, המחאה ע"ס 2,500 ₪, רשיון נהיגה, תעודת מודד מוסמך ומסמכים נוספים. לפי הטענה, הארנק נפל מכיסו של בעליו בעת שמילא דלק בתחנת דלק, והנאשם שנכנס לאותה עמדת תדלוק אחריו, מצא את הארנק בעת יציאתו מרכבו והכניסו מייד למכונתו במטרה לשלול אותו שלילת קבע מבעליו.
2. מרבית העובדות האמורות בכתב האישום אינן שנויות במחלוקת. הנאשם אינו חולק על כך שמצא את הארנק, הכניסו למכונתו, ועזב את תחנת הדלק כשהארנק ברשותו. ואולם, לפי טענת הנאשם, לא עשה זאת כדי לשלול אותו מבעליו שלילת קבע. יתר על כן, לטענת הנאשם, כשיצא בנסיעה מתחנת הדלק נתקל ברכב דומה לזה שתודלק לפניו, והוא מסר את הארנק למי שנהג באותו רכב.
3. מטעם התביעה העידו במשפט: בעל הארנק האבוד, החוקר שגבה את עדות הנאשם במשטרה, השוטר שהעתיק את צילומי האבטחה, ואחד מעובדי תחנת הדלק. כמו כן הוגש על ידי התביעה סרטון מצלמת אבטחה. מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו.
4. בסרטון האבטחה (ת/1) ניתן לראות היטב את מכונתו של בעל הארנק נכנסת לעמדת התדלוק, ואת נפילת ארנקו על הארץ מייד לאחר יציאתו לתדלק. עם סיום התדלוק נראה בעל הארנק חוזר למכונתו, ועוזב את המקום בנסיעה בלי להבחין בכך שארנקו נפל. אחר כך נראית מכונת אחרת נכנסת לאותה עמדת תדלוק, והאדם שיוצא מתוכה (שאינו מחלוקת שהוא הנאשם) מבחין מייד עם יציאתו בארנק המונח על הארץ ובתנועה מהירה אחת מרימו מן הארץ ומטמינו בתוך מכונתו (לא ניתן לראות היכן בדיוק במכונתו). אחר כך נראה הנאשם פותח את מכסה מיכל הדלק ויוצא למשך שתי דקות ממסגרת הצילום כשהוא משאיר את דלת המכונת ודלת מיכל התדלוק פתוחות. כעבור כשתי דקות הנאשם נראה חוזר למקום, מתדלק את הרכב במשך מעט יותר מעשרים שניות ועוזב את המקום

בנסיעה.

5. ההתרשמות הברורה מצפייה בסרטון היא שהנאשם התכוון "לאמץ" את הארנק שמצא על הארץ. התנהגותו של הנאשם כפי שהיא נראית בסרטון אינה כזו המאפיינת את מי שרוצה להחזיר ארנק אבוד לבעליו. הנאשם מכניס את הארנק למכונתו בתנועה מהירה אחת מייד עם מציאתו, מבלי ששאל איש מן הנוכחים אם זהו ארנקו או פתח את הארנק לראות אם יש בו מסמכים שיאפשרו לזהות את בעליו. התנהגותו של הנאשם מקימה חזקה שבעובדה שהתכוון לשלול את הארנק שלילת קבע מבעליו, ועליו הנטל לשלול חזקה זו.

6. עדויותיו במשטרה של מר דורון כהן, בעליו של הארנק האבוד, (ת/2, ת/3), הוגשו כתחליף לעדותו הראשית במשפט. בעדות הראשונה מסר העד פרטים אודות תוכן הארנק האבוד כאמור בכתב האישום. לדבריו, תדלק מבלי להשתמש באמצעי תשלום כלשהו מארנקו כיוון שבג'יפ השחור שאותו תדלק מותקן דלקן. אחרי שהבחין כהן בחסרונו של הארנק, וכיוון שזכר שהשתמש בארנק בתחנת הדלק כדי לשלם על שתיה, חזר לדבריו לתחנה כחלוף כ-10 דקות מאז שעזב אותה. העד מסר בחקירת המשטרה שכשחזר לתחנה צפה מנהל התחנה בסרטון האבטחה, ואמר לו שבסרטון רואים את נהג רכב היונדאי, שנכנס לתדלק את רכבו אחריו, מוצא את הארנק וגונב אותו. לדברי העד, המנהל לא מסר לו את מספר הרכב, אלא שלח אותו להגיש תלונה במשטרה. בעדות השנייה, שנגבתה אחרי שנגבתה עדות הנאשם, מסר העד כי לא עצר ביציאה מן התחנה לחפש את ארנקו, ואיש לא ניגש אליו והחזיר לו את הארנק.

7. בחקירתו הנגדית בבית המשפט עמד מר כהן על כך שחזר לתחנה תוך 10-11 דקות מאז שעזב אותה. לשאלת הסניגורית אישר שההמחאה שהייתה בארנק לא נפדתה ושלא נעשה שימוש בכרטיסי האשראי שהיו בארנק - את כרטיסי האשראי הוא עצמו ביטל, ואת ההמחאה ביטל לבקשתו הלקוח שמסר לו אותה.

8. לשאלתי הסביר העד כי ביציאה מן התחנה יש לפנות ימינה וימינה, ושרטט תרשים (ע/1) שבו ניתן לראות שאותן פניות ימינה וימינה מובילות לרחוב הרב קוק בהרצליה. לשאלתי השיב העד כי מרחוב הרב קוק לתחנת הדלק מפרידים כ-40 מטרים, שבהם ברושים ותחנת רחיצה, כך שמן הרחוב לא ניתן לראות כלל את תחנת הדלק.

9. עדותו של העד השאירה רושם מהימן לחלוטין. אין לי כל ספק שהעד חזר לתחנה כדבריו כחלוף כ-10 דקות מאז שעזב את התחנה, וזאת אחרי שהנאשם כבר עזב אותה. אין גם ספק שהעד לא קיבל את ארנקו חזרה מן הנאשם, שאם לא כן לא היה טורח לחזור לתחנה ולברר מה עלה בגורל הארנק ולהגיש תלונה במשטרה - פעולות שמן הסתם עלו לו בהשחתת זמן רב. היעדרו של ספק כלשהו מתחזק בכך שהסניגורית לא חלקה על הטענה שביטל את כרטיסי האשראי ופנה למי ששילם לו בהמחאה על מנת שיבטלה.

10. הנאשם נחקר במשטרה ב-19.11.2017 (ת/4). כלומר, שלושה חודשים לאחר המקרה נושא כתב האישום. בפתח עדותו סיפר הנאשם כי הוא עוסק בשיפוצים בכל חלקי הארץ. כשנשאל אם גנב ארנק שמצא על הרצפה בתחנת הדלק השיב: "נסעתי אחרי בן אדם עם הג'יפ השחור והחזרתי אותו". לדבריו, כלל לא בדק מה הכיל הארנק שכן:

"עמד איש עם ג'יפ שחור שעמד לפני, נתתי לו אותו". כששאל אותו השוטר מדוע שבעל הארנק יאשימו בגניבה, השיב הנאשם: "הוא שקרן מניאק. עמד ג'יפ שחור מחוץ לתחנה. שאלתי אותו אם זה שלו והלכתי". לדברי הנאשם, הוא לא הסתכל בתעודות שהיו בארנק, ולא וידא שהארנק אמנם שייך לאדם שלו מסר אותו, אלא רק שאלו כאמור אם איבד ארנק שחור. גרסת מסירת הארנק לאדם שעמד בצד הדרך מופיעה לראשונה בשורה 34 לעדותו של הנאשם, אך בשורה 91 שִׁכְלָל הנאשם את גרסתו ואמר על הנהג שלו מסר את הארנק: "הוא עמד בצד ומחפש משהו". כשנחקר, מסר שאינו זוכר את האדם שלו מסר את הארנק. לשאלת השוטר השיב הנאשם שאילו לא היה נתקל בג'יפ השחור שעמד מחוץ לתחנה, היה נוסע לתחנת המשטרה. לטענתו, שאל אדם שעמד לידו בתחנה של מי הארנק, והלה השיב שאינו יודע. לדברי הנאשם, הוא לא שאל על הארנק איש בחנות הנוחות, ולא מסר את הארנק למנהל התחנה, כי זה "לא עלה לו בראש", ושהוא לא ידע למי יעביר אותו אדם את הארנק, ואף הוסיף את הדברים הבאים: "אנשים ערבים עובדים שם. יעבירו את זה לשטחים? למי יעבירו את זה?".

11. את עדותו בבית המשפט פתח הנאשם בכך שבשנת 2016, כשהיה בעבודה, הותקף "על ידי ערבים", וש"התוקף היה שיכור". לדבריו, הוא הותקף מאחור וזזה לו חוליה בצוואר. עקב כך מאז הוא "מושבת, לא זז ולא עושה שום דבר". ביום האירוע עצר לדבריו לתדלק, ראה ארנק, והניח אותו ברכב כפעולה אינסטינקטיבית. הנאשם הוסיף והעיד כך: "יצאתי מהרכב ועשיתי סיבוב. ראיתי שיש שם עובדים שהם בני דודים. נתתי לו... לא רציתי לתת ארנק עם תעודת זהות, ואני לא יודע איזה מסמכים היו שם. חששתי לאן המסמכים יעברו... בדקתי, ראיתי שיש שם עובדים שהם ערבים. שקלתי שלא לתת את זה שם. אמרתי אסע לתחנת משטרה. עשיתי ימינה וימינה. היה ג'יפ שחור. נזכרתי שהיה ג'יפ שחור לפני. שאלתי אותו: 'איבדת משהו?' הוא אמר לי: 'כן'. שאלתי אותו: 'זה שלך?'. מסרתי דרך החלון ונסעתי". כשהוצג לו הסרטון, אמר הנאשם שבשתי הדקות שבהן הוא אינו נראה בתמונה, הלך לחנות כדי לשלם על הדלק, אך לדבריו כיוון שראה שכל העובדים ערבים החליט שלא למסור שם את הארנק. לטענתו, את הארנק השאיר על כיסא מכוניתו. כשנשאל בסוף עדותו הראשית אם לקח את הארנק השיב: "מה יש לי לעשות איתו?". וכשנשאל שוב אם גנב את הארנק השיב: "לא גנבתי 20 שנה מסטיק. לא לקחתי מאף אחד. לפחות 12 שנה. זה גם אמרתי בחקירה".

12. בחקירתו הנגדית אמר הנאשם שלא ראה את הארנק נופל על הארץ. כשנשאל: "הדלת פתוחה, הארנק על המושב, ואתה נכנס לחנות הנוחות לשלם על הדלק?" השיב: "כן, לבחון מי נמצא שם, כדי להעביר לו את הארנק", אך החליט לדבריו לא "להעבירו" כשראה שהעובדים ערבים. כשנשאל על ידי התובעת: "אתה סומך על מישהו זר שנמצא בג'יפ שחור שאומר לך שזה הארנק שלו?" השיב הנאשם: "מה האינטרס שלו להגיד לי סתם? אני לא מאמין שבארנק כזה קטן היו 11,000 ₪ ושישה כרטיסים וצ'קים ותעודות".

13. בתשובה לשאלותי השיב הנאשם שאינו זוכר איך נראה האיש שלו מסר את הארנק. פרט שלא זכר גם כשנחקר שלושה חודשים אחרי המקרה, כיוון שלדבריו לא מדובר באירוע טראומתי. לשאלה נוספת השיב שלא ידע אם הארנק שייך לאחד המתדלקים.

14. יש לציין כי הנאשם לא חזר בבית המשפט על שניים מהפרטים החשובים שהופיעו בגרסתו בחקירת המשטרה, והם

הטענה כי שאל אדם שעמד לידו בתחנה על הארנק שמצא, ושראה את נהג הג'יפ השחור שעמד לטענתו מחוץ לתחנת הדלק מחפש דבר מה.

15. בטרם אפרט את טענות הסניגורית ואנתח את גרסתו של הנאשם ואמינותה, אתייחס בקצרה ליתר העדויות שנשמעו במשפט, ואשר חלק מטענות ההגנה מתבססות על העולה מתוכן.

16. הסניגורית ביקשה כי יזומן לעדות טאהר יאסין שעבד כמתדלק וכסגן מנהל תחנת הדלק הרלוונטית. לדבריו, בתחנת הדלק כ-12 מצלמות אבטחה המכסות את כל התחנה. לשוטרים ניתנה לדבריו גישה לצילומי כל המצלמות, והשוטר עבר על צילומי כמה מהן. לדבריו, צילומי האבטחה נשמרים בתחנה לשלושה חודשים ו"בחברה עצמה" לפרק זמן ארוך יותר.

17. השוטר בוריס פלצ'יק שהעתיק את סרטון האבטחה ת/1, העיד כי פעל בהתאם לנהלי המשטרה בעת שהוריד את הסרט, ושלא הייתה לו כל חובה להעתיק חומר רב יותר מאשר זה שהעתיק, שכן זהו החומר הרלוונטי לחקירה.

18. החוקר נועם כהן, שגבה את עדות הנאשם, אישר שב-3.10.2017 פנתה המשטרה לבית המשפט בבקשה להוצאת צו חיפוש בביתו של הנאשם ושבתיו לא נמצא דבר. העד מסר הסברים לכך שהנאשם נחקר שלושה חודשים לאחר המקרה ולא מוקדם יותר - בין היתר בשל קושי לאתר את הנאשם.

19. הסניגורית הגישה רשיון של הנאשם לשימוש בקנביס ופענוח של בדיקת MRI של עמוד השדרה הצווארי של הנאשם מחודש אוקטובר 2018, המעידה על בעיות רפואיות שונות.

טענות הסניגורית

20. הסניגורית טוענת כי התביעה לא הוכיחה את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר. את טענותיה בהקשר זה ניתן לחלק לשניים. הטענה הראשונה היא שהתנהגותו של הנאשם בתחנת הדלק מלמדת כי לא הייתה לו כוונה לשלול את הארנק שלילת קבע מבעליו. הטענה השנייה היא שהמשטרה לא הפריכה את גרסת הנאשם, ולמעשה אף לא בדקה אותה, אף על פי שהיה ניתן לבדוק אותה.

21. אשר להתנהגותו של הנאשם בתחנת הדלק טוענת הסניגורית כי אילו התכוון הנאשם לשלול את הארנק מבעליו שלילת קבע, היה חוזר למכוניתו מייד עם מציאתו ועוזב את המקום, ואם לא מייד עם מציאתו, הרי שאחרי שחזר מחנות הנוחות. עוד טוענת הסניגורית (על בסיס גרסת הנאשם ופרשנותה לסרטון מצלמת האבטחה), שהנאשם לא הסתיר את הארנק בתוך הרכב אלא הניחו על המושב. עובדה זו בצירוף העובדה שהנאשם עזב את רכבו כשדלתו פתוחה למשך כשתי דקות, מלמדות לדבריה על כך שלא התכוון לגנוב את הארנק.

22. אשר לפעולות המשטרה טוענת הסניגורית שהמשטרה השתתה בפעולותיה, ושהיה עליה לאסוף מראש את כל סרטוני האבטחה שבהם נקלט הנאשם בעת שהותו בתחנה. יתר על כן, לאחר שגבתה המשטרה את עדות הנאשם, היה על המשטרה, לטענת הסניגורית, לחזור ולחפש סרטוני אבטחה המתעדים את שהתרחש מסביב לתחנה, וכך לבדוק את טענת הנאשם שמסר את הארנק לנהגו של ג'יפ שחור, אחרי שיצא מן התחנה. הסניגורית אף טוענת שבהמשך סרטון האבטחה נראה ג'יפ שחור נכנס לתחנה.

הכרעה

23. כפי שצינתי כבר בפסקה 5 לעיל, לאחר שתיארתי את תוכנו של סרטון האבטחה (ת/1), התנהגותו של הנאשם כפי שהיא מתועדת בסרטון זה מקימה חזקה שבעובדה שבעת ש"נטל ונשא" אותו התכוון לשלול את הארנק מבעליו שלילת קבע. התנהגותו רחוקה עד מאד מהתנהגותו של מי שמוצא ארנק ומתכוון להחזירו לבעליו. הנאשם נראה בסרטון מבחין בארנק מונח על הארץ בתחנת הדלק מייד עם יציאתו ממכוניתו, ובתנועה אחת רציפה מרימו מן הארץ ומטמינו במכוניתו. זאת, מבלי לבדוק אם בתוכו תעודות או מסמכים שיאפשרו לזהות ולאתר את בעליו, ובלי לשאול איש אם איבד את הארנק. כל זאת, כאשר הנאשם כלל לא יודע שהארנק נפל דווקא לאדם שתדלק את מכוניתו לפניו, ולא לאחד המתדלקים או לאדם שמילא דלק מוקדם יותר. אף על פי כן עזב הנאשם את התחנה בלי לשאול דבר את העובדים במקום.

24. בעל הארנק, מר דורון כהן, מסר שתי עדויות במשטרה והעיד גם בפניי, ולא מצאתי כל סיבה לפקפק בעדותו. לפי עדותו, מספר דקות לאחר שעזב את תחנת הדלק בנסיעה הבחין בחסרונו של הארנק, וחזר לתחנה כחלוף 10-11 דקות מאז שעזב אותה. ולאחר שאנשי התחנה צפו בסרטון האבטחה ואמרו לו כי הנהג שנכנס לתדלק אחריו גנב את ארנקו שנפל, פנה להגיש תלונה במשטרה. אין לי ולו ספק קל שמא העד קיבל חזרה את ארנקו מן הנאשם. הסניגורית אף לא אֶתגרה את מר כהן בשאלות אודות תוכנו של הארנק ואודות ביטול כרטיסי האשראי על ידו. על בסיס עדותו של עד זה אני קובע כי הוא לא התעכב בסמוך לתחנת הדלק בחיפוש אחר ארנקו, ושהנאשם לא החזיר לו את הארנק. אין כל סיבה להניח שהעד היה מבטל את זמנו בתלונות במשטרה, בעדות בבית המשפט ובביטול כרטיסי אשראי והנפקתם של חדשים אילו היה מוחזר לו הארנק.

25. מן האמור לעיל עולה כי **גרסת ההגנה שאותה יש לבחון** היא שהנאשם שהטמין את ארנקו של המתלונן במכוניתו מבלי לבדוק את תוכנו מייד כשהגיע לתחנת הדלק והבחין בו, עזב את תחנת הדלק כשהארנק ברשותו ובלי ששאל מי מעובדי התחנה אודות הארנק ולמעשה גם אף אדם אחר (על כך ראו בהמשך), ובהמשך מסר את הארנק בלי לבדוק את תוכנו של הארנק לאדם שאינו המתלונן ואשר הנאשם אינו זוכר אותו כלל, שבמקרה עמד לא הרחק מהיציאה מהתחנה ברכב שדומה לרכבו של המתלונן, והשיב בחיוב לשאלתו אם איבד את הארנק (על הגרסאות השונות בעניין זה ראו בהמשך). זאת, כאמור, מבלי שהנאשם בדק את התעודות בארנק לשם אימות שייכותו של הארנק לאותו אדם שלישי מסתורי ובעל מזל, ואף על פי שהנאשם לא ידע ולא יכול היה לדעת שהארנק נפל דווקא לבעל הג'יפ השחור שמילא דלק לפניו, ולא לאחד המתדלקים או לאדם אחר שמילא דלק מוקדם יותר. העובדה שהנאשם כלל לא בדק לטענתו את תוכן הארנק בטרם עזב את תחנת הדלק מביאה לכך שגם טענותיו הגזעניות

המכוערות שכאילו לא מסר את הארנק לעובדי התחנה בשל ערבותם לא יכולות להסביר אפילו מבחינה לוגית-תיאורטית את אי מסירת הארנק לעובדים בתחנת הדלק, שהרי כלל לא ידע מה יש בארנק - אם הוא שייך לאחד המתדלקים עצמם, אם יש בו חומרים רגישים לטעמו וכו'.

26. גרסת הנאשם היא מופרכת. הסתברות התרחשותה במציאות אמנם אינה אפס ממש, אך קרובה לכך מאד - כלומר, ניתן לכנותה הסתברות אפסית. לנוכח ההסתברות האפסית להתרחשותה במציאות של גרסת הנאשם, לא היה נותר ספק שמא הדברים התרחשו במציאות כפי שתיאר אותם הנאשם גם אם לא ניתן היה להצביע על חוסר מהימנות של הנאשם הנובע מסתירות, התממויות, התחמקויות והתחמקויות שעליהן אצביע מיד.

27. על מהימנותו של הנאשם ניתן ללמוד למשל מחילופי הדברים בינו לבין הסניגורית בסיום עדותו הראשית. דברים המלמדים כי על אף הגרסה שטווה, עדיין התחמק הנאשם מלהשיב ישירות לשאלה אם גנב את הארנק:

"ש. טוענים שאתה לקחת את הארנק הזה.

ת. מה יש לי לעשות אתו?

ש. האם גנבת אותו?

ת. לא גנבתי עשרים שנה מסטיק. לא לקחתי מאף אחד. לפחות 12 שנה. זה גם אמרתי בחקירה"[1]

28. כשסיפר הנאשם בעדותו הראשית שמסר את הארנק לאדם בג'יפ שחור, כיוון שנזכר שהיה ג'יפ שחור לפניו, שאלה אותו הסניגורית: **"למה החלטת דווקא על הג'יפ השחור?"**, כשכוונתה הברורה היא מדוע החליט למסור את הארנק לנהג של ג'יפ שחור. הנאשם השיב: **"אמרתי את זה בחקירה עוד לפני שהציגו לי את הסרטון"**. כלומר, תשובת הנאשם אינה מתייחסת למסירת ארנק לנהג של ג'יפ שחור כדבר שהתרחש במציאות, אלא לאופן שבו נולדה בחקירה הגרסה שלפיה מסר את הארנק. בכך ניתן למצוא רמז מסגיר לכך שמדובר בגרסה שהנאשם בדה בחקירתו. דברים מסגירים דומים, הרומזים לכך שמסירת הארנק לנהג בג'יפ שחור לא התקיימה במציאות אלא רק בגרסה שמסר במשטרה, אמר הנאשם גם בחקירתו הנגדית:

"ש. איך אתה יכול להיות בטוח שהארנק שייך לג'יפ השחור?

ת. היה קטע שנזכרתי שהיה ג'יפ שחור עוד לפני שראיתי את הסרטון"[2].

29. כפי שציינתי לעיל, גרסתו של הנאשם בחקירת המשטרה הייתה גרסה מתפתחת. כמו כן, חלק מן הפרטים המהותיים שהופיעו בה לא הופיעו בעדותו של הנאשם בבית המשפט. כך למשל כשהתחיל למסור את גרסתו במשטרה (ת/4, ש' 38-42) חזר הנאשם מספר פעמים על כך שראה ג'יפ שחור עומד מחוץ לתחנה, שאל את נהגו

אם הארנק שלו, הלה השיב בחיוב, ואז מסר לו את הארנק. בשלב מאוחר יותר של מסירת העדות (ש' 91) טען הנאשם ש(נהג הג'יפ) "עמד בצד ומחפש משהו". פרט זה מגרסתו במשטרה לא חזר בעדותו בבית המשפט. כמו כן, הנאשם טען בחקירתו במשטרה (ת/4, ש' 58-59, 74-75) כי שאל אדם שעמד לידו בתחנת הדלק למי שייך הארנק, אך גם פרט זה לא הופיע בגרסה שמסר בבית המשפט. בעדותו בבית המשפט לא היה הנאשם עקבי גם בשאלה היכן היה הארנק בעת שהוא הלך לחנות הנוחות לשלם עבור התדלוק. בחקירה הראשית ובתחילת החקירה הנגדית טען שהארנק נותר על המושב במכונית, כדי לשרת את הטענה שלא התכוון לגנוב את הארנק (שהרי דלת המכונית נראית פתוחה בסרטון). בחקירה הנגדית טען הנאשם שהלך לחנות הנוחות כדי לראות אם יש שם למי למסור את הארנק. בתגובה שאלה אותו התובעת מדוע לא לקח אותו אם כך את הארנק, ואז טען שיתכן שלקח איתו את הארנק לחנות הנוחות[3]. מגרסתו של הנאשם בבית המשפט ניתן להבין כי החל מתקיפתו בשנת 2016 מצבו הרפואי קשה עדי כדי כך שהוא "מושבת מפעילות" (במהלך הדיון בפני הנאשם אף נאנח מדי פעם), אך לא רק שלפי מה שתועד בסרטון את הפעולה של הרמת הארנק והטמנתו במכונית ביצע הנאשם ללא כל קושי שהיה צפוי ממי שסובל מבעיות קשות בעמוד השדרה, אלא שבעדותו במשטרה אף סיפר כאמור שהוא עוסק בשיפוצים בכל רחבי הארץ[4].

30. העולה מן האמור לעיל הוא שגרסת הנאשם היא לא סבירה, לא אמינה ולא מהימנה. העובדה שהנאשם נהג בקור רוח ובתחכום מסוים בכך שהטמין את הארנק במכוניתו (והואיל ועדותו ככלל אינה אמינה אינני מקבל גם באופן ספציפי את עדותו כי השאיר את הארנק מונח גלוי על מושב הרכב - אינני יודע היכן הניחו), ולא מיהר לעזוב את התחנה עם שללו, אלא הלך לחנות הנוחות כשהוא משאיר את הדלת פתוחה, איננה סותרת את כוונתו לשלול את הארנק שלילת קבע מבעליו, וזאת לנוכח כל הנימוקים שהוזכרו לעיל.

31. כאמור לעיל, הסניגורית טענה כי פגמים בחקירת המשטרה מצדיקים את זיכוי של הנאשם. יש לציין שהואיל וממילא נטל ההוכחה מוטל על התביעה ברמה שמעבר לספק סביר, הרי שלא חלה במשפט הפלילי דוקטרינת הנזק הראייתי, והשאלה הנשאלת במקרה הרגיל היא אם הפגמים הנטענים בחקירת המשטרה מעלים ספק סביר באשמת הנאשם (ראו ע"פ 5386/05 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל** (2006)).

32. ההלכות הנוגעות לספק הסביר סוכמו על ידי השופט יורם דנציגר בע"פ 7939/10 **רומן זדורוב נ' מדינת ישראל** (2015):

"הספק הסביר הוגדר ככזה המותיר, על-פי מבחני שכל ישר, היגיון וניסיון החיים, שאלה אמיתית באשר לאשמת הנאשם [ראו: **עניין וקנין... עניין דמיאניוק**...]. ברי כי לא כל ספק עונה למבחן זה: "עצם קיומם של ספקות והתלבטויות אינו גורר אחריו בהכרח את זיכוי של הנאשם. לא כל ספק הינו 'ספק סביר'. לא כל תהייה או קושיה הם מן הסוג והמידה, שיש בהם כדי לקעקע את הרשעתו של נאשם ולהטיל ספק סביר באשמתו" [**עניין אל עביד**...]. אכן, נפסק כי כדי להטיל ספק סביר "אין די בקיומה של אפשרות חלופית או קיומה של מערכת נסיבות אחרת" [ע"פ 1003/92 **רסלאן נ' מדינת ישראל**...]. כך גם "אין די באפשרות תיאורטית, המעוגנת אך בספקולציות או בהשערות, אשר אינן נתמכות בראיות (או בהיעדרן)" [עניין בן-ארי...]. על הספק "לערער במידה הנדרשת את המערכת העובדתית והנסיבתית

העולה מנסיבות המקרה, כך שלא תוכל לעמוד על רגליה מסקנה חד משמעית בדבר אשמתו של הנאשם" [ראו: עניין רסלאן... ע"פ 3974/92 אזולאי נ' מדינת ישראל...]. נדרש "ספק ממשי ורציונלי המעוגן בעובדות המקרה" [עניין בן-ארי...]. ספק שכזה מתקיים כאשר ניתן להסיק מחומר הראיות מסקנה המתיישבת עם חפות הנאשם, שהסתברותה "אינה אפסית אלא סובסטאנטיבית" [ע"פ 409/89 רוימי נ' מדינת ישראל...].

33. טענתה של הסניגורית שהמשטרה יכולה הייתה לעשות יותר לשם חקירת תיק זה אינה משוללת יסוד, אך זהו המצב בחלק גדול מחקירות המשטרה, והשאלה הנשאלת אינה אם נאספו כל הראיות שניתן היה לאסוף, אלא אם הראיות שנאספו מוכיחות את אשמת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, ואם נעשו מחדלים חמורים במידה כזו שהם פוגעים בהגינות ההליך וביכולתו של הנאשם להתגונן. אינני מוצא כי בתיק זה חדלה המשטרה באופן חמור עד כדי פגיעה בהליך ההגנה או ביכולתו של הנאשם להתגונן. אינני מוצא גם שהמחדלים הנטענים מעלים ספק סביר באשמת הנאשם.

34. טענתה המרכזית של ההגנה בהקשרם של מחדלי חקירה היא שלא נתפסו סרטי כל מצלמות האבטחה של תחנת הדלק שקלטו את מהלכיו של הנאשם בתחנה ומחוצה לה - בעת שלטענתו פגש את אותו אדם מסתורי בג'יפ שחור ומסר לו את הארנק שמצא. אשר לשתי הדקות שבהן יוצא הנאשם ממסגרת התמונה של המצלמה שתיעדה את עמדת התדלוק שבה עמדה מכוניתו - אמנם ראוי היה לתפוס סרט או סרטים המתעדים את שתי הדקות שבהן יצא הנאשם מ"שדה הראייה" של המצלמה, ואולם דקות אלה אינן רלוונטיות לבחינת אמינות גרסתו של הנאשם גם לטענתו, שהרי הנאשם אינו טוען שבמהלכן מסר את הארנק למאן דהוא. אשר לצילומים מחוץ לתחנת הדלק, הרי שאין כל ראיה כי קיימת מצלמה כלשהי המצלמת מחוץ לתחנת הדלק את המקום שבו לטענת הנאשם מסר את הארנק לאדם המסתורי. יש לציין בהקשר זה שהנאשם כלל לא תיאר נקודה מדויקת שבה מסר לטענתו את הארנק לנהגו של הג'יפ השחור. אם מצרפים את תיאורו של הנאשם שיצא מן התחנה ופנה "ימינה וימינה" אל התרשים ששרטט המתלונן (ע/1), הרי שמדובר ברחוב הרב קוק שהוא אחת מדרכי הכניסה הראשיות והרחבות לעיר הרצליה. לדברי המתלונן, הכביש מרוחק מן התחנה כ-40 מ', ועצים ותחנות שטיפת מכוניות חוסמים את קו הראיה מהרחוב לתחנה. מכאן שאין כל סיבה להניח שאחת ממצלמות האבטחה של תחנת הדלק מצלמת את רחוב הרב קוק. בשולי הדברים אציין שבנקודה בסרטון שאליה הפנתה אותי הסניגורית לא נראה כטענתה ג'יפ שחור נכנס לתחנה בכיוון מנוגד לכיוון יציאתו של הנאשם, אלא נראה רכב שלא ניתן לזהות את סוגו נוסע לכיוון היציאה מהתחנה. כמובן, גם אם היה נראה ג'יפ שחור באותו קטע סרטון נוסע בכיוון אחר, לא היה בכך כדי להוות ראיה לדבר.

35. כאמור לעיל, סבירות התרחשותה במציאות של גרסת הנאשם היא אפסית, עדותו הייתה לכן בלתי אמינה. מהימנות עדותו של הנאשם הייתה נמוכה וניכרו בה סימנים רבים של אי אמירת אמת, כפי שהובאו לעיל. אני דוחה את עדותו, וקובע כי הנאשם לא מסר את הארנק לשום אדם מסתורי לא הרחק מהיציאה מתחנת הדלק כפי שתיאר בגרסתו.

36. התנהגות הנאשם שיצא מתחנת הדלק עם ארנקו של המתלונן בלי ששאל איש אם הארנק שייך לו ובלי שניסה לבדוק למי שייך הארנק בכל דרך אחרת (כולל בבחינת המסמכים שהיו בו), מקימה חזקה שבעובדה המבוססת על

ניסיון החיים, שכאשר "נטל ונשא" את הארנק התכוון לשלול אותו מבעליו שלילת קבע. חזקה זו לא נסתרה. אין גם כל ספק שכאשר מצא הנאשם את הארנק, שכבכל ארנק היו בו מסמכים (לרבות כרטיסי חיוב) שנשא את שם בעליו, הניח ש"אפשר באמצעים סבירים לגלות מיהו בעליו של הארנק" כלשונו של סעיף 383(ג)(1)(ד) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

37. הואיל והסניגורית לא חקרה את המתלונן על תוכן הארנק, אני קובע שהוכח כי תוכנו היה כפי שפירט המתלונן בעדותו הראשית (כלומר, כפי שהעיד במשטרה), שתאמה את הנטען בכתב האישום.

38. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע שהתביעה הוכיחה את הנטען בכתב האישום מעבר לכל ספק סביר, ואני מרשיע את הנאשם בכך שבמקום ובמועד האמורים בכתב האישום ובנסיבות המפורטות בו עבר עבירה של גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

ניתנה היום, 4 באוגוסט 2020, במעמד הצדדים

[1] החל בעמ' 20, ש' 30 לפרוטוקול.

[2] בעדות הראשית החל בעמ' 19 לפרוטוקול, ש' 30, ובחקירה הנגדית עמ' 22, ש' 11-12.

[3] בעדות הראשית עמ' 20 לפרוטוקול, ש' 19-22 ובחקירה הנגדית עמ' 21, ש' 22-29.

[4] 1/ת, 4/ת, ש' 9-10, עמ' 19 לפרוטוקול, ש' 19-24.